

Sethús til sølu

Fyri viðskiftafólk okkara verða niðanfyrir nevndu sethús lýst til sølu, um nóg høgt boð fæst.

Randarhús, Niðaragøta 100, Hoyvík

Grundtøki: 200 m²
Byggiár: 1992
Húsavidd: 54 m² + 54 m² + 28 m²
Miðhædd: Kókur, stova og durur
Loft: Hjúnarúm, kamar, wc v/brúsu, gongd, klædnarúm og altan.
Kjallari: Önnrættað 34,5 m², wc v/brúsu og kamar.
Ognin er í góðum standi.

Tvíhús, Flatnagerði 19, Tórshavn

Grundtøki: 317 m²
Byggiár: 1989
Húsavidd: 90 m² í tveimum hæddum
Miðhædd: Kókur/stova, hjúnarúm, 2 kømur, wc og bað, gongd og durur.
Kjallari: Önnrættaður.
Ognin er í góðum standi.

Randarhús, Millum Gílla 107, Hoyvík

Grundtøki: 232 m²
Byggiár: 1989
Húsavidd: 65 m² í tveimum hæddum + loft
Ovara hædd: Kókur/stova, gongd, wc v/brúsu og kamar (altan).
Niðara hædd: Durur, gongd, 2 kømur, hjúnarúm, goymslurúm og vaskirúm.
Loftshædd: Svali (balkon) frá stovu og goymslurúm.
Ognin er í góðum standi.

Raðhús, Fjósagøta 2, Tórshavn

Grundtøki: 170 m², harav 23 m² vegur
Byggiár: Uml. 1960
Húsavidd: 48 m² í trimum hæddum
Loft: 3 kømur, wc v/bað og gongd
Miðhædd: Durur, gongd og stór stova
Kjallari: Kókur, fyrrúm/kjallararúm

Sethús í Leynum, matr. 7 f, Leynar

Grundtøki: 535 m²
Byggiár: 1987
Húsavidd: 118,66 í tveimum hæddum
Miðhædd: Stova, kókur, hjúnarúm, 3 kømur, bað v/wc, brúsa v/wc, gongd, durur og trappa niður í kjallara.
Kjallari: Önnrættaður.
Ognin er í góðum standi.

Áhugað kunnu venda sær til Føroya Banka í Tórshavn, tlf. 11350, lokal 1201 og 1224.

FØROYA BANKI

Frá Vága Javnaðarfelag

Aðalfundur

verður í húsum

Miðvágs Arbeidsmannafelags mikukvöldið 29. okt., kl. 20.00

Nýggir limir verða teknaðir. Skrá sambært viðtøkum felagsins.

Nevndin

Viðmerking

Nú helt Finnboði Ísakson seg hava sæð ljósið

Martin Luther King helt á sinni eina røðu, sum seinni gjørdist kend um allan heimin. Hon gjørdist kend, tí hann nógvar ferðir nýtti vendingina »I have a dream« um tær ynsktu broyttu umstøðurnar hjá litlum í USA, sum hann droymdi um, møgulega ein dag skuldi gerast veruleiki. Men um King innast inni sjálvur trúði, at tær skuldu gerast veruleiki, tað vita vit ikki, men hann upplivdi tær so ikki.

Henda orðing »I have a dream« er síðan vorðin »symbolið« upp á tað, sum tú hevur eitt ynski um at fremja, men sum tú liggur so langt frammi í tíðini og er so fjart, at tú í nógvar ár ella altíð má noyðast við at hava dreymin.

Soleiðis hevur nú tjóðveldisflokkurin í skjótt eina hálva öld virkað í føroyskum politikki, sum flokkurin, sum hevur ein dreym – sum flokkurin, sum hevur eina illúsið.

Ein dreym um, at teir ein dag skulu taka loysing frá Danmark.

Men sum áður hevur verið sagt, so ynskir flokkurin ikki at víðgera spurningin um loysing á einum realistiskum grundarlag, eins og møguleiki var til, tá javnaðarflokkurin legði fram uppskot um setan av einari stjórnámalnevnd, og tí verður eingin loysing av teirra ávum.

Og innast inni er loysingin jú tað sama, sum at forkoma flokkinum – at forkoma dreyminum. Tí hvat skal hann tá slást fyr? Tí renna teir undan málinum. Men við millumbilum hava teir eitt hugnaligt prátt um hesi víðurskifti, um ikki annað so fyr at boða fólk frá, at teir framvegis eru til.

Heini O. Heinesen hevur rættliga genialt sagt, at fyrst taka vit loysing, so finna vit aftaná útav, hvussu øll víðurskifti, eisini tey figgjarmál, skulu laga seg.

Einaferð gjørdur tjóðveldismenn eisini eitt uppskot til eina figgjarmál, sum skuldi vera galdandi fyr tjóðveldið Føroyar, men har sum tøl og milliónir skulu standa, har stóðu bert prikkar, og hon fekk tí einki annað navn enn prikkalógin.

Men nú fann Finnboði Ísakson ljósið. Hann kann nú skifta orðini hjá King út og istaðin fyr at siga »I have a dream«, kann hann

nú siga »I can see the light«.

Ljósið, hann hevur funnið, sum er eitt umskrivað fólkaflokksuppskot, gongur í stuttum út uppá, at ríkisstuðulin heldur uppat, og danir strika alla okkara skuld. Tað ljóðar næstan religiøst, hetta at danir upp á tann eina dag skulu strika alla okkara skuld.

Men um tjóðveldismenn fara at ganga fattari, eftir at danir, t.v.s. danskar heima-hjálpar og danskir arbeidsmenn, hava tikið á seg alla okkara skuld, tað er fyr okkum onnur rættliga óskiljandi. Men uppskotið er, at danir skulu figgja okkara tjóðveldið.

Men tað er so komið fram, at sjálvt um vit øll onnur harmast um stóru landskassaskuldina, so er tað ein í løgtinginum, sum har út sigur, at henda skuld er ein fyrminnur fyr teir, sum vilja hava loysing her og nú. Finnboði Ísakson fær tað næstan at ljóða, sum um landskassaskuldin er ein kærkomin gestur fyr teir, ein funnin frestur til figging av tjóðveldinum Føroyar. Ríkisstuðulin er ikki longur ein achilleushælur hjá frælslyntu føroyingum, men er hann nú saman við landskassaskuldini hjarta-tátturin í loysingini.

Nei, álvaratos, tá man tað vera meira málsligt at siga, at fyrsta treytin fyr frælsi er, at vit hava búskaparligt frælsi. Vit kunnu ikki, sum tjóðveldismenn ætla, renna undan rokningini.

Tá vit hava gildið okkara skuld aftur, lat okkum tá sum frælsar fara undir spurningin um frælsi. Og uttan mun til, hvussu bankaskuldin verður býtt, so eiga vit at víðurkenna, at ein stóran part av samlaðu skuldini eiga vit føroyingar heilt og fullt.

Finnboði Ísakson fær tað til tað beint mótsatta, at jú meira ófræls vit eru figgjarmál, jú lættari er tað at realisera loysingina.

Annað er so, at eisini onkur hevur víst á, at vit mugu fáa greitt skuldarspurningin, aftan á at bankakanningin er liðug. Hetta skal greiðast við politiskum samráðingum, og her kann eg vísa á, at Lise Lyck í kronikk í Jylland-Posten hevur nevnt eitt uppskot, sum av og á hevur verið nevnt í javnaðarflokkinum sum ein evt. loysn, at danska stjórnin átekur sær 1 mia., danski

figgjarmeimurin átekur sær 1 mia., og vit føroyingar átaka okkum 1 mia. av bankaskuldini.

Eitt annað, sum kann verða víst á er, at um vit høvdu eina røð av útlenskum kreditorum til skuldina og skuldu gildið rentur og avdráttir til hesar nógvu lángevarar, so hekk ikki rokni-stykkid hjá Finnboða Ísaksyni saman.

Hin vegin var uppskotið ikki aktuelt, um vit als ong- ar pengar skyldaðu, og tað er tað mest paradoksala við uppskotinum.

Men tá Finnboði Ísakson verður konfronteraður við hetta, so er svarið bert, at hetta er ikki veruleikin, ella sigur hann tað, sum nú er vorðið vanligt politiskt orðafelli, tá man ikki dugir svarið, at spurningurin er hypotetiskur og so einki meir.

Og eitt rokni-stykkid, sum bert hongur saman undir nøkrum heilt ávisum givnum fortreytum, er ikki í longdini nakað haldbart rokni-stykkid. Veruliga hongur hansara rokni-stykkid soleiðis saman, at um vit skyldaðu uppaftur meira, so var úrslitið uppaftur betri og uppaftur meira sannførandi.

Og hvat hava hesir flokkar, sum nú geva blokkstuðlinum skuldina fyr allar ó-lukkur í okkara landi gjørt, til tess at minka um negativa árinu av blokkinum. Fólkaflokkurin, sjálfstýris-flokkurin og tjóðveldis-flokkurin hava allir umsitið figgjarmál, tá renturokningin var lítill, men eingin hevur verið grammari at tikið blokkstuðulin inn í umfar í føroyska samfelagnum enn júst somu flokkar.

Og nær er tað, at teir taka henda spurning fram. Jú, tað gera teir bara, tá teir sita í andstöðu. Tá teir er í samgongu, tá tuga teir.

Uppskotið um eina stjórnámalnevnd var eitt uppskot, sum avgjört er nakað av tí frægasta, sum er føtt av politiskum hug-

skotum her á tingi nú í nógvar ár. Men hvar vóru teir tá?

Jú, tjóðveldisflokkurin vildi ikki, tí javnaðarflokkurin yvirhalaði teir, og fólkaflokkurin og sjálfstýrisflokkurin lógu undir skjúrtufaldinum hjá sambandsflokkinum, og torðu snøgt sagt ikki at taka undir við javnaðarflokkinum.

Men nú hava báðir hesir samgonguflokkar tort at sagt eitt sindur, fyrst at sagt eitt sindur, fyrst at fremst tí tað er ikki tað málið, sum er til víðgerðar, og síðan kanska tí teir vita, at lögmaður ikki útskrivar val so seint í valskeiðnum.

Fyrr enn vit eru politiskt búnir til saman at víðgera henda spurning uttan kenslur, men við sunnari fornuft og logikki, har vit taka vælferðina hjá vanligu føroyingnum við, fyrr henda ongar broytingar. So er spurningurin, hvussu nógv somu flokkar veruliga ynskja av broytingum.

Tað er eins og bæði fólkaflokkurin og tjóðveldisflokkurin finna fram uppskot, sum teir vita, at fyr tað fyrsta eingir aðrir føroyskir flokkar taka undir við, og sum teir harafturat vita, at danska stjórnin heldur ikki vil taka undir við. Spurningin um »kapitalisering« hevur danska stjórnin avvist, og teirra leiklutur má takast við, tí tað er jú til teirra, vit skylda pengarnar.

Og tað er als eingin ivi um, at uppskotið hjá Finnboða Ísaksyni fær somu lagnu.

So tá alt kemur til alt, so syrgja hesir báðir flokkar fyr, at teirra veruleikafari politikkur flytur okkum longur burtur frá málinum.

Sambandskósín, einki at gera, men stínga høvdið í sandin og halda at alt er sára gott, ber snøgt sagt heldur ikki til.

Einasta gongda leið fram á sjálfstýrisleið liggur hvørki á kósini hjá tjóðveldisflokkinum og enn minni á kósini hjá sambandsflokkinum. Kósín er ein pragmatisk loysn, ímillum hesar báðar, sum javnaðarflokkurin ferð eftir ferð hevur víst á. Og tað vilja vit framhaldandi gera, tí fyrr ella seinni gongur eisini sannleikin upp fyri hesar flokkar.

Men tað er kanska júst sami sannleiki, sum er ræðandi.

Jóannes Eidesgaard